

ΠΑΝΟΥΡΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΥΡΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτήσια Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσια » 14.
Διὰ τὰ δημόσι. & δημοτ. γραφεῖα » 20.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσι. » 16.

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἐκκλησίαν.
Ἐκδίδεται
δὺς τῆς ἐβδομάδος.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ῥαχδαία χάλαζα, πολλάκις ἰσομενέθης λεπτοκαρούς ἐπιπτε κατὰ τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου καὶ τὴν Κυριακὴν, διακοπτομένη ἐνίοτε ὑπὸ αἰθρίας καὶ πάλιν ῥάγδην ἐπιφερομένη μετὰ βροχῆς. Ἐπὶ τέλους τὸ σφαιροδόλημά τοῦτο ἔδωκε πρὸς στιγμὴν ὕπρεσιν τινα πρὸς ὁ ὑπριστάμεθα ἀπὸ τῆς 28 Ἰανουαρίου ἀφόρητον ψῦχος καὶ ἀπὸ προχθὲς ἔχομεν ἡλικιὰς ἡμέρας.

— Ἡ ἐκ κυριῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως συστάσα ἐπιτροπὴ διὰ τὸν μέλλοντα νὰ δοθῇ χορὸν ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀπόλλωνος χάριν φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ, ἐξέδοτε τὸ κατωτέρω πρόγραμμα, ὅπερ δημοσιεύομεν χάριν τῶν συμπολιτῶν μας καὶ τῶν βουλομένων νὰ συμπράξωσιν ὅπερ τοῦ τερπνοῦ καὶ ὠφελίμου ἅμα τούτου μέτρου.

— Δὲν ἦτο ὁ παρασημοφορηθεὶς Σχολάρχης Κ. Λεόντιος, ὁ πανοσιώτατος παρ' ἡμῶν ἀρχιμανδρίτης κ. Αἰδόντιος Καμπάνης, ἀλλὰ ἄλλος τις. Ἐπανορθούντες τὴν παρεξήγησιν ταύτην, ἥτις ἴσως εἶναι πρόδρομος δικαίας ἱκανοποιήσεως τοῦ σεβαστοῦ ἱεροδιδασκάλου, ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἄλλοτε διευθύναντος τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν Σύρου, εὐχόμεθα ἵνα ἡ Κυβέρνησις μὴ ἐπιλάβηται ἐπὶ τέλους σεβασμίου καὶ χρηστοῦ κληρικοῦ, ὑπηρετήσαντος καὶ ὑπηρετούντος τὸ δημόσιον καὶ ὡς διευθυντοῦ Ἱ. Σχολῆς καὶ ὡς διδασκάλου τῶν ἱερῶν μαθημάτων.

— Ἐν σεμνῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ὑψολογήθησαν τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Δευτέρας οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου συμπολίτου ἡμῶν Γεωργίου Ἡλιάδου καὶ τῆς σεμνοτάτης κόρης Ἑλένης Α. Μακλώδη. Συγχαίροντες τοῖς νεονύμφοις ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ αὐτῶν ἐνώσει τοῖς εὐχόμεθα βίον μακρὸν καὶ πανόλβιον.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη σήμερον ἀξιοπρεπέστατα δ αἰδέο. πρεσβύτερος καὶ ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως **Ἰωάννης Λαγωγιάννης**, τριάνοντα καὶ πέντε ἔτη τῆς ἱερωσύνης ἐπιτελῶν ὡς μυστήρια. Ὑπῆρξεν ἐνάρετος καὶ σεβαστὸς κληρικός, ὑπὸ πάντων τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος, πολυμελοῦς δὲ οἰκογενείας πατὴρ, οὐκ ὀλίγας πικρίας ὑποστάς ἐν τῷ βίῳ. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν διέταξε τὰ τῆς κηδείας αὐτοῦ μετὰ προνοίας ἀληθῶς τιμώσης τὸν προϊστάμενον τοῦ κλήρου τῆς πόλεως. Ἐπικήδειον ἐπὶ τὸν νεκρὸν τοῦ ἀνέγκασεν ὁ πρεσβύτερος Ἀναστάσιος Τογίης, ὃ Κύριος ὁ Θεὸς γενέσθω ἴλεως!!!

— Ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας ἐκ τῶν ἐνδοτέρων τῆς Ἀλεξανδρείας πληροφοροῦμεθα εὐχαρίστως ὅτι μετὰ ζωηρότητος ἐπανελήφθησαν αἱ ἐργασίαι τῶν Εὐρωπαϊκῶν, ἅμα ἀπεκατέστη ἡ ἡσυχία καὶ ἡ τάξις, ἐπεισθησαν δὲ οἱ φελλάχοι ὅτι ἡ τούτων ἀπουσία εἰς ἀμήχανον

καὶ δεινὴν τοὺς ἐμβάλλει θέσιν, διότι ἄνευ Εὐρωπαϊκῶν οὐδεμία τῶν προσόδων τῶν εὐφρόνων γαιῶν τῶν διατίθεται σκοπίμως καὶ ἐπωφελῶς, ἐπομένως ὅτι πᾶν κίνημα αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ τὸ ἀποτίσωσιν ἑκατονταπλασίως διὰ τοῦ αἵματός των, θὰ τὸ πληρώσωσι πολλαπλασίως ἐκ τοῦ βελαντίου των. Αἱ ἀποζημιώσεις ἐλπίζουν οἱ ὅτι θὰ ἱκανοποιήσωσι τοὺς παθόντας Εὐρωπαίους, ὧν οἱ πλείστοι Ἕλληνες, ἂν οὐχὶ καθ' ὁλοκληρίαν, τοῦλάχιστον κατὰ τρόπον μὴ ἐπιζήμιον εἰς ὑπερβολήν. Ἡ ταχέϊα ἀρτίς τῆς κατοχῆς ὑπὸ τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων παρέχει φόβους τινὰς ἀντεκδικήσεων ἐκ μέρους τῶν Ἰθαγενῶν, ἀλλὰ αἱ συνέπειαι πάσης τοιαύτης ἀποπειρᾶς θὰ ᾔνε φοβεραὶ καὶ πρόξενοι μεταμελείας διὰ τοὺς δράστας παντὸς ἐγλήματος. Οἱ ἐγχώριοι δὲν ἀρνοῦνται τὰς ἐκ δανείων ὀφειλάς των καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῶν παρέχουσιν εἰς τοὺς δανειστάς των ἐγγυήσεις κτηματικὰς, αὗται δὲ θὰ ἔχωσι τὸ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα τοῦ ὅτι αἱ ἐνυπόθηται γαῖαι θὰ γείνωσι βαθυμυδὸν ἰδιοκτησίαι Εὐρωπαϊκαί. Τὰ κέρδη τῶν Εὐρωπαϊκῶν δὲν θὰ ᾔνε τοῦ λοιποῦ τὰ μυθώδη ἐκεῖνα τὰ ταχέως αὐξήοντα τὴν περιουσίαν των, οἱ τόκοι τῶν δανειζομένων χρημάτων θὰ περιορισθῶσιν εἰς ἓν ταῖς ἑκατὸν καὶ ἑλκτον ἴσως, ἀλλὰ ἡ σκέψις τοῦ ἔχειν ἰδιοκτησίαις ἰδίας ἤρξατο νὰ θεωρῇται προτιμότερα, τὰ δὲ εὐφορώτερα μέρη εἶνε ἤδη ἰδιοκτησίαι Εὐρωπαϊκὴ καὶ κατὰ τοῦτο πρωτεύει ἡ Ἑλληνικὴ πρωτοβουλία. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς ἀναφέρει καὶ τὸ ἐξῆς ἀρκετὰ μὲν ἀστεῖον, ἀλλὰ λυπηρὸν διὰ τὸν ἐν Τάντα Ἕλληνα πράκτορα κ. Α. Βατιμπέλαν, Πάριον τὴν πατρίδα, ἐπιτήδιον δὲ χρηματιστήν. «Ἐἶχον, γράφει, δάνειον ἐπὶ ἐνεχύρῳ εἰς ἀραβὰ τινα, μετὰ γραπτῆς ὑποχρεώσεως, ἂν ἐμπροθέσμως δὲν μοὶ ἀποτίσῃ οὗτος τὸ χρέος του, νὰ ἐκποιῶ τὸ ἐνέχυρον τοῦτο, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως τοῦ κυρίου του. Ἡ τεταγμένη προθεσμία ἔληξε πρὸ πολλοῦ, ὁ δὲ ὀφειλὴς μου δὲν μὲ ἐπλήρωσεν, ἐπομένως ἐξέποιήσα τὸ ἐνέχυρόν του. Μετὰ τινα χρόνον οὗτος ὑπὸ Ἑλληνός τινος παρακινούμενος μὲ ἐνήγαγεν ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου πράκτορος ὅτι τὸν ἠδίκησα, οὗτος δὲ τηλεγραφικῶς μὲ ἐκάλεσε νὰ ἀπέλθω εἰς Τάνταν χάριν ἐμπορικῆς ὑποθέσεως. Καίτοι ἐγίνωσκον ὅτι αἱ τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεις ἐκδιέπεισα νὰ παρουσιασθῶ πρὸς τὸν κ. Βατιμπέλαν, πρὸς ὃν ἀφοῦ ἐξέθηκα τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐνώπιον καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἰθαγενεῦς, ὁμολογήσαντος ὅτι οὕτως ἔχουσιν τὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, τῷ παρετήρησα μετὰ τῆς δεούσης εὐσηχησύνης ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη διαφεύγει τὴν ἀρμοδιότητά του, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἀναγνωρίσας διέταξε τὸν ἀντίδικόν μου νὰ ἀπέλθῃ, ἐμὲ δὲ νὰ μείνω. Τότε μὲ ἠρώτησεν ἐὰν ἤμην ὑπὴρκος Ἑλλήν, ἐφ' ᾧ τῷ ἐδείξα τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ κ. Δημάρχου Ἐρμούπολεως

ὅπερ ἔρερον ἐπ' ἐμοῦ καὶ τὸ ἐγράψα. τὸν
ἡρώτησα εἰς ἔχρη ἄλλην διαταγὴν· μάλιστ' ἐμοὶ
πληρώσῃτε τὰ νόμιμα δικαιώματά· καὶ τὸ αὐτὸ αἰτεῖτε
ἡρώτησα; δύο λίρας μοι ἀπεκρίθη σοβαρῶς. Κατεθεῖσα
ἀμέσως τὰ χρήματα καὶ ἐζήτησα νὰ μοι παράσχω ἀπό-
δειξιν τῆς πληρωμῆς. Ἀντὶ δὲ τούτου μοι ἔδωκεν ἀπόδει-
ξιν ἐμφαίνουσαν τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου εἰς ὃ μὲ ἐνέγρα-
ψεν ὡς ὑπὴκοος Ἑλλήνα, ἣν χωρὶς νὰ παρατηρήσω ἔθνη
εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν μου καὶ ἀπῆλθον. Αἰφνης παρετή-
ρησα ὅτι ἀντὶ ἀποδείξεως πληρωμῆς δύο λιρῶν εἶχον ἀπό-
δειξιν ἐγγραφῆς εἰς βιβλίον τοῦ ἐν Γάντῃ πρακτορείου,
ὅτι εἶμαι ὑπὴκοος Ἑλλήνη. Ἐγραψα τότε τῷ κ. Βατιμπέλ-
λα δις ζητῶν νὰ μοι πέμψῃ καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς πλη-
ρωμῆς καὶ τὸ πιστοποιητικὸν τῆς δημοτικότητός μου,
ἀλλὰ ἀπαξιοῖ νὰ μοι ἀπαντήσῃ, διότι συναισθάνεται ὅτι
ἀδίκως μὲν μὲ ἐφορολόγησεν, ἀναρμοδίως δὲ ἐπενέβη
εἰς ὑπόθεσιν εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν ἀναγομένην.

Ταῦτα γράφων καὶ θεωρῶν τὸ συμβῆν αὐτῷ τούτῳ
ὅλως μικροῦ λόγου ἄξιον, ἴσως διότι ἐκεῖ ἄλλα πολλὰ
σοβαρώτερα κατατολμῶνται πρὸς ὕβριν τοῦ Ἑλληνισμοῦ
παρὰ τῶν Ἑλλήνων πρακτόρων, ὅα ἐπιτρέψῃ ἡμῖν οὐ
μόνον διότι ἐδημοσιεύσαμεν τὸ περιστατικὸν τοῦτο, ἀλ-
λὰ καὶ διότι εἴμεθα ἡναγασμένοι νὰ ἐπικρίνωμεν τὴν
διαγωγὴν τοῦ ἐν Γάντῃ Ἑλλήνος πράκτορος, καὶ νὰ
χαρακτηρίσωμεν τὴν πράξιν αὐτοῦ ταύτην ὡς ἰδιωτικὸν
ἀδίκημα παρὰ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως
διαπραχθὲν ἐν μέσῃ τῇ Αἰγύπτῳ κατὰ Ἑλλήνος ὑπη-
κόου.

ΘΕΑΤΡΟΝ «ΑΠΟΛΛΩΝ»

ΜΕΓΑΣ

ΧΟΡΟΣ

ΜΕΤΗΜΦΙΕΣΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΜΗ

ΔΙ' ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ

ΤΟΥ

ΠΤΩΧΟΚΟΜΕΙΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΣΧΟΛΗΣ

ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Κυριῶν

Κωνσταντίας Νεγρεπόντη, Ἑλένης Καράλη,
Ἀννέτας Λαδοπούλου, Χαρικλείας Παρασκευᾶ,
Στυλιανῆς Μαρκαντωνάκη, Πηνελόπης Στε-
κούλη, Καλλιόπης Σ. Ι. Πρωτοῦ, Μαριγῶς Μη-
λαίτη, Χαρικλείας Ποσειδῶρος, Ἑλένης Πλα-
τῆ, Μαργιώρας Ρίζου, Ἰουλίαν Ἰωάνωρ, Σμα-
ράγδας Γιαννικίδη καὶ Ἑλπινίκης Καλουτῆ.

Τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου 26 Φεβρ.

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΟΡΕΣΗ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Μέρος Α'

Μέρος Β'

1) Τετράχορος

1) Πόλκα μαζούρικα

2) Βάλσερ

2) Τετράχορος

3) Πόλκα

3) Βάλσερ

4) Τετράχορος

Μέρος Γ'

1) Πόλκα

2) Βάλσερ

3) Τετράχορος

Ὁ χορὸς ἀρχεῖται τὴν 9 ὥραν μ. μ.

Ἐνδυμασίαι ἔσται ἡ συνήθης τῶν ἐπισκέψεων· πρὸς
τοῦτο θερμῶς παρακαλοῦνται ἰδίως αἱ κυρίαι ἔνεκα
τοῦ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ τοῦ χοροῦ.

Αἱ προσωπίδες ἀπαγορεύονται ἀπολύτως.

Τιμὴ εἰσιτηρίου διὰ μὲν τὰς κυρίας καὶ παίδας δραχ-
ν. 5, διὰ δὲ τοὺς κυρίους δραχ. ν. 10.

Τὰ εἰσιτήρια ἔσονται ὀνομαστικὰ ἐκδεδωμένα ὑπὸ
τοῦ κ. Προέδρου τῆς Φιλοπτώχου Ἐταιρίας καὶ τοῦ κ.
Ἐφόρου τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων καὶ φέροντα τὴν
σφραγίδα τῆς Φιλοπτώχου Ἐταιρίας. Πωλοῦνται δὲ
ἐν τῷ Θεάτρῳ μόνον πρὸς τοὺς λαθόντας ἰδιαιτέρην
πρόσκλησιν, ἀπὸ τῆς 25 Φεβρουαρίου ὥραν 9ην τῆς
πρωίας μέχρι τῆς 5 μ. μ.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

ἐκφωνηθεὶς παρὰ τοῦ Γεννασιάρχου Σύρου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΓΙΑΚΗ

ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ αἰδεσίμου πρεσβυτέρου

τῆς Ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας

ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΥ Α. ΙΛΔΝΕΡ

ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου

τῇ 18 Φεβρουαρίου 1883.

Φίλτατοι συμπολιταί,

Βαρεῖς καὶ ἄλλεπάλληλοι χειμῶνες καὶ τρικυμίας
ἄγριαι ἐπέπεσον ἐπὶ τὴν σεμνὴν ἡμῶν πατρίδα, ἐπὶ
τὴν παλύφημον καὶ σύμπαντος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους
φωταδότιδα γῆν, ἀφ' οὗ χρόνου ὡς ἐριννὺς καταχθι-
νία ἐπεκάθισεν ἐπὶ τοῦ εὐγενεστάτου αὐτῆς τραχή-
λου τὸ σκληρὸν καὶ ἀτεγικτὸν τῆς δουλοσύνης ἡμᾶρ.
Καὶ τίς ὁ βοηθήσων; τίς ὁ ἀνακουφίσων τὴν γηραιάν
τοῦ Τραγικοῦ μητέρα; τίς ὁ ἀντιληψόμενος αὐτῆς, ὅ-
πως ἄρῃ καὶ φέρῃ τὸ πολύτλαν καὶ πολυάθλον αὐτῆς
δέμας; Πάντες οἱ περισωθέντες τότε υἱοὶ αὐτῆς, πάντες
οἱ ὅπως δῆποτε μαρτυρήσαντες ἐν τῇ μακροῇ καὶ ἐρε-
θῶδει ἐκείνῃ νυκτὶ κελον καὶ ὄργων, ὅπως παράσχω-
σι συντόνως χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν βαρέως στένουσαν,
εἰς τὴν βαρέως πενθοῦσαν γενέτειραν γῆν. Ἀλλ' οὐδεὶς
ἴσχυεν, οὐδεὶς ἐδύνατο νὰ πράξῃ τοῦτο ἀποτελεσμα-
τικῶς. Καὶ οὕτω τὸ ἔργον τῆς παγγεννοῦς καταστροφῆς
ἐχώρει γοργῶ τῷ πεδί, ἡ ὀλεθρία ἐριννὺς ἐπέχαιρεν ἐκ-
δικουμένη τὴν προτέραν εὐδοξίαν καὶ ὀλβιότητα, ἐνε-
τρύφα σαρκαστικῶς καὶ ἀπαισίως βλέπουσα συντελου-
μένην τὴν καταστροφήν τοῦ θυμασίου δράματος τοῦ
ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς ἐξημερώσεως. Ὁ κώδιον ὁ ἀπαί-
σιος ἐκρούε διηνεκῶς καὶ ἐσῆμαινε τὴν μόρσιμον τε-
λευτήν, καὶ ἡ πολυκλαυστος Πατρίς ἐβαδίζεν ὀσημέ-
ραι καὶ ἐχώρει κεκυφίτα καὶ λειπόθυμος, ὅπως τέλος
καταβαρῶνθῃ καὶ καταπέσῃ εἰς τὸ χάος τῆς ἀφα-
νείας καὶ τῆς ἀμνημοσύνης.

Ἀλλ' ἔστι δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πανθ' ὄρε! Ὅτε
τὸ γεγηρακὸς καὶ ἐξηντλημένον σκάφος κατέλαβον αἱ
φοβερώτεραι τῶν καταιγίδων καὶ θυελλῶν καὶ προσήγ-
γιζε νὰ κατασυντριφθῇ κατὰ τῶν μελάνων σκοπέλων,
τῶν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν θαλάσσων διὰ τρομερῶν ὑπο-
χονίων δονισμῶν ἐξαγαδουσάντων, τότε ἀνεπήδησαν

κίβνης γίγαντες καὶ τιτῶνες, καὶ ἐντείναντες πάσας αὐτῶν τὰς δυνάμεις, ὡς ὁ ἐκπαγλὸς τοῦ ποιητοῦ Αἰῶς, ἀνέκοψαν τὴν πρὸς καταστροφὴν βιαίαν αὐτοῦ φορὰν καὶ μετὰ πάλιν φρικώδη καὶ ἀπελπιστικὴν κατὰ πάντων τῶν στοιχείων, κατήγαγον τὴν ἰσρὰν τριήρη εἰς ὑπήνεμον καὶ σωτήριον ὄρμον.

Ἐν τίνι ὁμῶς καταστάσει ἐτύγχανε τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο σκάφος, ὅτε τέλος καταλελειμμένον διασωθὲν προσωρμίσθη; Πῶς εἶχον τότε σῶμα καὶ τὴν διάνοιαν οἱ ἐκπλήξαντες τὴν ὑφήλιον εὐγενεῖς ἀθληταί; Ἐκεῖνο μὲν εἶδετο συντόνου καὶ εὐμηχάνου ἐπισκευῆς, οἱ δὲ περιτωθέντες ἐκ τούτων ταχείας καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐπικουρίας. Ὡς οἱ ἐν ἀξένῳ καὶ ἐρήμῳ ἀκτῇ ἐκσπενδονθέντες ναυαγοὶ ἐκτάδην κατακείμενοι, πεινῶντες καὶ διψῶντες, γυμνηθεύοντες καὶ ριγῶντες διατρέχουσιν ἄλλο οὐχ ἥττον ὀδυνηρὸν τέλος, οὕτω καὶ οἱ περιτωθέντες εὐγενεῖς ἐκεῖνοι παλαισταὶ ἐκινδύνουν νὰ μεταπέσωσιν ἀπὸ τῆς Σκύλλης εἰς τὴν Χάρυβδιν, ἂν δὲν ἐπῆρχετο ἔξωθεν, ἐξ εὐγενῶν τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀμερικῆς τέκνων ἐγκαιρὸς βοήθεια, ἐκ δὲν ἐπεχέετο ἐπὶ τῶν πληγῶν τῆς οὕτω βεβρωμένης Πατρίδος τὸ βάλσαμον τῆς χάριτος καὶ τῆς χριστιανικῆς συμπαθείας.

Εἰς τῶν διαπρεπεστέρων τούτων ἀντιληπτῶν καὶ βοηθῶν τῆς πασχούσης καὶ ἀναρρώνουσας Πατρίδος ἡμῶν ἐγένετο καὶ ὁ προκείμενος σεβάσμιος πρεσβύτερος Φριδερίκος Ἰλδνερ. Ἄν αἱ κοινωναὶ προπέμπωσιν ἐν ἐπισημότητι εἰς τοὺς τάφους τοὺς ἐπὶ πολεμικαῖς ἢ πολιτικαῖς ἀρεταῖς ἢ ἄλλοις κοινωνικοῖς ἔργοις διαπρέψαντας, οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ τοὺς ἐπὶ πλούτῳ διακρινομένους, ῥήτορες δὲ δεινότατοι ἀμιλλῶνται νὰ ἐπιδείξωσι μὲν ἐπὶ τούτοις τὴν δύναμιν τῆς ἐαυτῶν ῥητορείας, νὰ ἐξάρωσι δὲ καὶ ἀνυψώσωσιν ὑπὲρ τοὺς αἰθέρας τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐγκωμιαζομένους, ποίων ἄρα γε ἐγκωμίων καὶ τίνων ἐπαίνων ἄξιοί εἰσιν οἱ τὴν ἰδίαν πατρίδα καὶ γεννήτορας καὶ οἰκείους, τὴν ἰδίαν ἀνάγκυσιν καὶ τὰ ἀγαθὰ καταλείποντες, ὅπως ἄρῳσιν ἐπ' ὧμων τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου εἰς μεμακρυσμένους ἀπερχόμενοι χώρας, ἐκ μακραιόνης δουλείας ἀξένους καὶ χέρσους πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν καὶ παιδείαν καταστάντας, μόνην ἀμοιβὴν τὴν ἡμέρῳσιν τῆς ἀνθρωπότητος ἐπιδιώκοντες, τὴν ἐπάνοδον αὐτῆς εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ;

Δὲν εἶναι μὲν εὐχερὲς, οὔτε εὐκαιρὸν, σεβάσμιε ἄνερ, νὰ μακρηγορήσω ἐπὶ σοί, ἀποδείξω δὲ οἷων ἐπαίνων καὶ ὁποῖας τιμῆς ἄξιοί εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ ἅπαντα τὸν ἐκὼν τῶν βίων καταναλώσαντες πρὸς μόρφωσιν, διάπλασιν θάρρους νὰ ἰσχυρισθῶ, ὅτι ἂν μὴ προηγῶνται πάσης ἡθους καὶ τὴν καρδίαν σὺν τῷ πνεύματι μαρφοῦντες καὶ διαπλάττοντες, ἀδύνατον νὰ ὑπάρξωσιν ἔπειτα οἱ διαπρεπεῖς ἐν παντὶ ἔργῳ τῆς πολιτείας καὶ τῆς πατρίδος ἄνδρες.

Οὕτως ἐχούσης τῆς ἀρχῆς, τῆς προόδου καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ λογικοῦ ὄντος, τίς ἤθελεν ἀρνηθῆ σήμερον τὸν ἐπαινὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν προκείμενον, εἰς τὸν αἰδεσιμώτατον Φριδερίκον Ἰλδνερ, τὸν πρῶτον τῆς Ἑρμοπολίσεως καὶ τῆς Σύρου διδάσκαλον, τὸν σεβάσμιον οἰκογενειάρχην, τὸν ἀγαπητὸν τοῖς Ἑρμοπολίταις φιλέλληνα, τὸν ἐν ἀκμῇ τῆς νεότητος καὶ μέλλον καὶ πατρίδα καὶ τύχην καὶ ὅ,τι ἀγαθὸν φέρει ἡ σοφὴ τῶν Γερμανῶν γῆ, ἐξ ἧς ὁ σεβάσμιος νεκρὸς κατήγετο, καὶ ἡ θαυμασία τῶν Κάνιγγ καὶ Κούρικτῶνων καὶ Γλαδστώνων χώρα, ἧς τὴν φιλόφρονον ἐντολήν ὁ Ἰλδνερ ἐξεπλήρου καὶ ἡ ὁποία τῶσον ἠγάπησε καὶ ἀγαπᾷ τὴν πρώτην τῶν φώτων

καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μητέρα, ὅπως μεταβῇ εἰς αὐτὴν καὶ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν τῶν δούλων αὐτῆς τέκνων, εἰς τὴν ἀπέλασιν τοῦ σκότους τῆς ἀμαθείας, εἰς τὴν ἀνατολήν καὶ πάλιν τῆς ἡοῦς τῆς παλαιότητος Ἑλλάδος;

Ὁ Φριδερίκος Ἰλδνερ ἐκ Κοεφφούρτ τῆς Πρωσίας ἔλκων τὸ γένος, τὸ εἰκοστὸν δὲ ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας ἄγων, ἦλθεν εἰς τὴν πανελλήνιον ταύτην πόλιν ἀκριβῶς τῷ 1826, ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ ἡμετέρα πατρίς τὸν περὶ τῶν ὅλων διεξῆγεν ἄγωνα, εἰς οὐδὲν λογιζόμενος τοὺς πολυειδεῖς κινδύνους, ἀποσταλείς ὑπὸ τῆς φιλελληνικῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐταιρείας τῆς ἐν Λονδίνῳ ἐδρευσῆς, καὶ συνέστησε τὰ πρῶτα δημοτικὰ σχολεῖα, τὸ τῶν ἀρρένων καὶ τὸ τῶν θηλέων, ἐξ ἀκραίωνων δὲ φιλελληνικῶν αἰσθημάτων ἐμφορούμενος. ἐγένετο μὲν εἰσηγητὴς τῆς δημοτικῆς τῆς πόλεως ἐκπαιδεύσεως, καὶ διδάσκαλος τῶν τέκνων τῶν ἐνταῦθα ἐκ συμπάσης τῆς Ἑλλάδος προσφύγων, ἀλλ' οὐδὲν ἥττον πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως εὐεργέτης ὁρφανῶν καὶ ἀπροστατευτῶν ἐκ τῶν κυβερνῶν τοῦ ἔθνους περιστάσεων. Καὶ τίς ἢ χρεῖα νὰ ὁμιλῶ πρὸς εἰδότας περὶ τοῦ τίς ἦν ὁ φιλέλληνας καὶ σεβάσμιος ἄνθρωπος; Δὲν ὁμολογεῖ τοῦτο ἡ χρεῖα τῶν σεμνῶν αὐτοῦ συναδέλφων; Δὲν ὁμολογοῦσι τοῦτο τόσοι πολιοὶ τὴν ἡλικίαν μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ τόσοι τῆς πόλεως σεμναὶ οἰκοδόεσποιναί; Δὲν ἐξεδήλωσε τοῦτο ὁ σεβαστὸς τῆς πόλεως δημοτικὸς ἄρχων δι' ἰδίας προσκλήσεως τὸν δῆμον καλέσας ἵνα κηδεύσῃ τὸν πρῶτον ἐν Ἑλλάδι θεμελιωτὴν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως;

Τί δὲ ἄλλο κράτιστον τεκμήριον τοῦ φιλελληνισμοῦ καὶ τῆς εὐσεβείας τοῦ ἀνδρός δύναται τίς νὰ ἐπιδείξῃ ἢ ὅτι καὶ ὡς διδάσκαλος καὶ ὡς ἱερεὺς τῆς Ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας ἐξεπλήρωσε τὰ ἐαυτοῦ καθήκοντα, ταῖς μὲν Ἑλληνικοῖς νόμοις πειθόμενος, τὰς δὲ θρησκευτικὰς διατάξεις τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας εὐσεβέστερον ὀρθοδόξου χριστιανοῦ σεβόμενος; Δὲν μαρτυρεῖ τοῦτο ἡ συμπαθεῖα καὶ ἡ ἐκδηλουμένη ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγάπη παρὰ τε τοῦ κλήρου καὶ τοῦ πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας; Δὲν ἐτιμᾶτο τάχα καὶ δὲν ὑπελήπτετο παρὰ πάντων τῶν εὐκλεῶς ἐν Ἑρμοπολίαι ἀρχιερετακισάντων; Ὁ πολὺς ἐκεῖνος ἐν λόγοις ἀρχιεπισκόπος πρὸ πάντων, ὁ αἰμῆνηστος Ἀλέξανδρος, ἐποίητο τὸν ἄνδρα περὶ πολλοῦ καθίστων αὐτὸν κοινωνῶν τῶν νεαρῶν τοῦ συνδιαλέξεων μετὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τοῦ ἐπιφανοῦς Γλαδστώνος. Ὁ δὲ σεβασμιώτατος ἡμῶν ἀρχιεπίσκοπος διὰ τῶν αὐτῶν μετὰ τοῦ γηραιοῦ φιλέλληρος συνεδέετο ἀρρήκτων δεσμῶν, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης. Καὶ τί ἄλλο ἐνδεικνύουσιν οἱ ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ κλήρου αἰδέσιμοι ἱερεῖς καὶ ὁ ποιμενάρχης ἡμῶν, οἱ τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ ἐν τοσούτῳ σεβασμῷ καὶ πένθει συνοδεύσαντες ἢ ὅτι δίκαιος καὶ ἐνάρετος ὁ ἄνθρωπος, ὅτι εὐεργέτης τῆς πόλεως, ὅτι ἴσα τῇ γενναίᾳ καὶ θρεψάσῃ τὴν Ἑλλάδα ἠγάπησε καὶ ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας καὶ ἀποκαταστάσεως αὐτῆς ἐμερίμνησε καὶ εἰργάσθη; Καὶ πῶς ἐδύνατο ἄλλως νὰ πράξῃ ἡ πανελλήνιος αὕτη πόλις περὶ οὕτω σεβαστοῦ διδάσκαλου καὶ εὐεργέτου; Σύμπαντες γινώσκουσιν ὅπου καὶ ἐκλαυσεν ἐν ταῖς τῆς πατρίδος δυσήμεραις, ὅπου καὶ ἐπαλλαν ἐκ χαρᾶς, ὅσκις ἡμέραι εὐφροσύνης, ἡμέραι προσμεριδιῶσαι εἰς μέλλον εὐδαιμον ἀνέτελλον δι' αὐτήν.

Δικαίως ἄρα μετὰ πλείστης συμπαθείας, μετὰ διαφέροντος ὑψίστου παρηκολούθησε τὸ εὐγνωμον καὶ φιλότιμον κοινὸν πάσας τὰς τοῦ γηραιοῦ εὐεργέτου περιπετείας καὶ θλίψεις, ἐξ ὧν ἡ ἐκ τοῦ οὕτω προῶρον

θανάτου τοῦ ἀτυχοῦς αὐτοῦ γαμβροῦ καὶ διαπρεποῦς συμπολίτου Κλέβε προσελθοῦσα ἐπληξέ κακρυώτατα τὴν συμπληθητικωτάτην καρδίαν του καὶ ἐπέσπευσε τὸ ὑποτρέμον βῆμα του πρὸς τὴν αἰώνιαν ταύτην καὶ ἀχώριστον μετ' αὐτοῦ συνοικίαν.

Ἄνδρα τιοῦτων ἐπιχαρίτων αἰσθημάτων, τηλικούτων δὲ ἀγαθῶν τῇ πόλει ἡμῶν καὶ τῇ πατρίδι πρόξενον γενόμενον καὶ οὕτω θερμῶς τὴν Ἑλλάδα ἀγαπήσαντα, δὲν ἦτο δυνατόν ἡ πόλις ἡ ἀναμνησκόμενη τὴν ἐνδοξὸν αὐτῆς γέννησιν καὶ καταγωγὴν νὰ παρίδῃ ἐν σιγῇ κηδευόμενον, ὥστε μὴ ὑπῆρξέ ποτε ἐν ἡμῖν. Αἱ πάνδημοι αὐταὶ καὶ συμπληθητικαὶ ἐνδείξεις, τοῦ ἀρχαντος τοῦ δήμου ἡ ἐγκαίριος ἐπὶ τὴν κηδεῖαν πρόσκλησις, ἡ πρόθυμος παρουσία ἀπαξάπικτος τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, τιμᾶσαι τὸ ἔθνος ἡμῶν, μαρτυροῦσιν ὅπως ὁ Ἕλλην ἔχει ἐν ἐαυτῷ ἀνεπτυγμένον τὸ τῆς εὐγνωμοσύνης αἶσθημα, οὐ ἄνευ οὕτε κοινωνίαι, οὕτε ἔθνη συνδέονται καὶ προάγονται.

Πολυάριθμοι βλαστοὶ τοῦ ἀβραμιαίου οἴκου Ἰλδνερ, ἀπακαμύθητοι βεβαίως θέλετε εἶσθαι· ἀληκτον ἀληθῶς καὶ βαρὺ τὸ πένθος ὑμῶν ἔσται, ἀναλογιζομένων οἴου ἀτιμῆτου θησαυροῦ ἀνεκπαγῇ ἐγένετο. Ἀλλὰ παρηγορήθητε πιστεύοντες ὅτι τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἀνέλαβεν αὐθις ὁ πανοικτίρμων Πλάστης, ὅπως ἐναποθέσῃ ἐν τόπῳ τηλαυγεῖ καὶ ἀνεκφράστως εὐφροσύνῃ, δικαίων γὰρ ψυχῇ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βάσανος.

Εἰς ἐμὲ δὲ, γεγραρὲ τῆς πανελληνίου πόλεως διδάσκαλε, ἐὰν μὴ προσηκόντως τὰς περιφανεῖς, τὰς πολλὰς καὶ σπανίας ἀρετὰς σου ἐξύμνησα, ἅς παρὰ σὴν συγγνώμην ἡ φιλελληνικὴ καὶ μακαρία ψυχὴ σου, διότι καὶ τὸ ἔργον δὲν ἦτο εὐχερὲς, ὑψηλῶν αἰσθημάτων καὶ ἐνδόξων χρόνων ἀπτόμενον, καὶ ἐξ ὀλίγου χρόνου ἡ πρόσκλησίς μοι ἐγένετο. Ἀπελθε εἰς τὴν αἰωνιότητα, πρὸ τοῦ θρόνου δὲ τοῦ Πλάστου παριστάμενος, δύνασαι εὐπαρρησιάζεσθαι νὰ εἴπῃς, ὅτι τὸ ἐμπιστευθὲν σοι τάλαντον οὐ κατῴριζας, ἀλλὰ πολυπλασίονον ἀπέδωκας, ἀκούσῃ δὲ μετ' ἀνεκφράστου χαρὰς, «εὐ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου».

Ἡμεῖς δὲ, μαθηταὶ τοῦ σεβασμίου διδασκάλου καὶ κοινοῦ εὐεργέτου Ἰλδνερ, καὶ σεῖς οἱ υἱοὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀποδώσωμεν αὐτῷ τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν ἐπιφωνοῦντες
Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη!—Αἰωνία ἡ μνήμη!—Αἰωνία!

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

I. R. P. RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTA
IN TRIESTE

(Η ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ ΑΔΡΙΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΩΣΙΣ)

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1838

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΦΡ. 8,250,000

ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟ 1881
ΦΡ. 20,360,236

ΑΠΟΖΗΜΙΩΘΕΙΣΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1881
ΦΡ. 258,137,518

ΤΟ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ 1881 ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Φρ. 19,276,307

ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Ἐπὶ οἰκοδομῶν, ἀποθηκῶν, ἐμπορευμάτων, ἐπὶ λωρ, ἐργοστασίων, δημοσίων κτηρίων κ.λπ. ἐπὶ συμφερωτάτοις ὁροις.

Ἀπευθύντεον :

Ἐν Ἀθ. ἡ ν. α. ι. σ. παρὰ τῇ Πανελληνίῳ Ἀτμοπλοῖκῃ Ἑταιρίᾳ.

Ἐν Πειραιεῖ παρὰ τῷ κ. Ἐμμ. Πούρπουρῳ

Ἐν Σύρῳ παρὰ τῷ κ. Ν. Πετροπούλῳ.

Ὁ Κεντρικὸς Πράκτωρ

Ι. Π. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ.

ΑΓΩΓΗ

Μανουὴλ Κ. Ζερβουδάκη,

κατοίκου Ἐρμουπόλεως καὶ ἐμπορίου.

Κατὰ

Ἰσιδώρου Π. Ἀνδρεάδη,

ἐμπορίου καὶ κατοίκου Χίου, ἥδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Κατὰ τὴν 25 Ἰουλίου 1880 ὁ ἀντίδικος δανεισθεὶς παρὰ τῆς ἐνταῦθα ἰδρυμένης ἐμπορ. ἐταιρίας «Γίολ Κ. Ζερβουδάκη» δι' ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου του δραχμὰς τῆς παλαιᾶς διατιμῆσεως δύο χιλιάδας ἑξακοσίας ἐξέδοτο τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν γραμματίον εἰς διαταγὴν τῆς διὰ δραχμὰς 2,600 πληρωτέον μετὰ ἑξ. μῆνας, καὶ μετὰ τόκου πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἀρχομένου καὶ ἐξακολουθοῦντος τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐν ὑπερημερίᾳ, ἐπερχομένη ἄμα τῇ λήξει τοῦ γραμματίου.

Τὸ γραμματίον τοῦτο μεταβίβασεν εἰς τὴν διαταγὴν μου ἡ ἐταιρία «Γίολ Κ. Ζερβουδάκη» διὰ τῆς ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου ε. ε. τακτικῆς ὀπισθογραφητέως τῆς καὶ ἥδη ἐγὼ τυγχάνω κομιστὴς αὐτοῦ καὶ κύριος.

Ἐπειδὴ δὲ καίπερ λήξαντος τοῦ γραμματίου ὁ ἀντίδικος δὲν ἐπλήρωσε τὸ κεφάλαιον, καθυστερεῖ δὲ καὶ τοὺς μέχρι σημερον δουλευθέντας τόκους δραχ. 806, ἀρνούμενος τὴν πληρωμὴν ἀδιακαίολογῶς.

Διὰ ταῦτα

Καλῶ τὸν ἀντίδικον ἵνα ἐμφανισθῇ ἐμπροσθέν μου ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν τῆς παρουσίας καὶ ἐξαίτουμαι ἵνα δεκτὴς ταύτης μου γενόμενης, ὑποχρεωθῇ καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως νὰ μοὶ πληρώσῃ.

Α'. Διὰ τὸ κεφάλαιον τοῦ γραμματίου δραχμὰς τῆς παλαιᾶς διατιμῆσεως 2,600 ἢ τῆς νέας 2,321.42 μετὰ τοῦ συμπεφωνημένου αὐτῶν τόκου πρὸς 12 0/0 ἀπὸ σήμερον μέχρι ἐξοφλήσεως. — Β'. Διὰ τοὺς μέχρι σήμερον δεδουλευμένους τόκους δραχ. τῆς παλαιᾶς διατιμ. 806 ἢ τῆς νέας 719.64 μετὰ τοῦ νομίμου αὐτῶν τόκου πρὸς 9 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας μέχρι ἐξοφλήσεως, καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Ἀρμόδιος κλητὴρ ἐπιδότω τὴν παροῦσαν νομίμως τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικον, ὅμοιον δὲ ἀντίγραφον δημοσιευθῆτω διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Πανόπης».

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 21 Φεβρουαρίου 1883.

Ὁ πληρεξ. τοῦ ἐνάγοντος δικηγόρος

Ἐμμ. Γ. Ἐλευθεριάδης